

מסורת הש"ס

(א) חולין (ז, קנז, ג), ת"כ פ"ב ה"ב, א, שם צו פרשי י' דיה, (ד) ליל ט: ט: ט: (ה) שמוני פרשי (ה פ"ז ה"ה, א) יבמות (ל, ז).

הנהגות הב"ח

(א) גמ' מביעי ליה שלל תאמר: (ב) שם טריפה משום (דלוסרי' מחיים) תא"מ. וי"צ כפ"צ דחולין דף לו בפספי' מטוא' דגיס דמחירא (ע"פ: ג) רש"י ד"ה דמזוג וכו' טומאה ספ"ד ואח"כ מ"ה בהלב' בהמה טהורה המבוי: (ד) ד"ה ת"כ כשטיהר וכו' פסקה רשועה אינה שרופת וגו' הס"ד:

גליון הש"ם

תוב' ד"ה יבא וכו' לפאן דאית ליה איסור מוכיב' ממהו לו מה מוסקי' זי כניילה על חלב דהוא רק סלג' ואו דנאכר' לנבוח הא כנימהו כע"מ דלג' מוי לנבוח הוי רק סלג' ד"ה וחד בו' דר"ם לטעמיה. ממהו לו הא מלנין רק לר"מ כנימות דס"ל איסור סלג' ומוסקי' זיבא' משיב' ט"ל כנימה על עוף טמא:

שינויי נוסחאות

א[י"א מביעי ליה למעוטי חיה מי שחלבו איסור ובשרו מותר יצתה חיה שחלבה ובשרה מותרין מאי שנא וכו' י"ב מנתק א"צ (ט): וע' תוס': ב[מיתב א"צ מנתק (ש"מ): ג[י"א איסור מחיים וטריפה אסורה מחיים (כ"ב): י"א שוף טמאה נבילה (כ"ג): ה[י"א מביעי ליה לשיעור אכילה (כ"ד): ו[וע' ק"ד דמנמי' מתפרש י"ז דגיס כגמ' משום כל תאכל חיה. וי"ג נבילה. ו"ח: מ"ק: א[חלב ביה (ש"ס): ח[ח"ל דחלב (ש"ס): ט[עוף טריפה שמהו בניו כלי' (ש"ס): י[ח"ל כחן עוף ומכ"ל: ד[לטמאה בה כלי' (ש"ס): ז[י"א מיתב יצא הא כר עד אלא, מנתק. וי"ל ולא מי שאחרתו אף משום וכו' (ש"ס): ז[י"א טומאהו (ש"ס) ע"פ רש"י (ת"י): י[י"א אלא שיעור אכילה (כ"ט): ד[ח"ל וכל נפש (כ"ט): טו[אלא בבית הבליעה (ש"ס) עפ"י רש"י (ת"י): ו[ח"ל או בלדך (כ"ט): ז[ש"מ טנף ופריך ומש"ל א"כ היה טמא ועוד את כתיב בההוא קרא ואכל בו הדיני מריבותו לחלב חיה דתורו כך גרס הקונטרס ב[ח"ל תבית ואכל כ"ל (כ"ט): ט[ש"מ טנף כלומר למה לי טריפה לטנף חיה הפ"ל מריבא דנפקא לן חלב בטמא ועוד ואכל לא תאכליהו נפקא לן למעוטי חיה בשמחה ולמה לי טעם דטריפה ומתו: ב[י"ל ליקט ותקטין נפל דגמריה וכלי' חיהמה מן שמייהו שכן אין שחיטה מטוהרתו תאמר לטריפה וכו' חיה תורו איכא למפריך מה לחיה שכן חלבה טמא אפי' כשחינה טריפה תאמר בהמה טהרה שחלבה טהור כשחינה טריפה. דרוק י"ל וחס עגמי' אחי מלן משומי' וק"ו: ד"א כס"א לטנף והקטש דתנן לבהמה איצטריך לשחיטה וי"ל בו' (ש"ס): ב[דבתיב קרא אחרינא וכל נפש כלי' (ש"ס): וי' רש"י: (ש"ס): ג[ח"ל נבילה ועוד ארבעה מן שאיסורי משום חלב תאכל נבילה יצא עוף טמא כמש"כ גבי חלב נבילה דרממט בהמה טמאה אע"כ דלא מיידי (כ"ט): ד[ח"ל מצי כלי' (ש"ס): ז[ח"ל ללכות דאיסורו חל על איסורו גם גבי נבילה ולחיי עבד כו' (ג"ה): ב[ח"ל נבילה כתיב' אלא ולרבי"ש: א[י"א דרוק גרי' הקונטרס: ב[י"א דרוק חיה חלוקה מבשרה. ושרידיה אסרוך חיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה דשנייה מותרין הליכך לעיני טומאה מחייבא כבשרה (ש"ס): ב[ח"ל כתיב' שם שחיטת חלב:

האי נמי סיפוק ליה כו'. חלב טמאה תיפוק ליה נמי דמטמא דמאיכא מייתי לטהרה מהאי קרא דיעשה לכל מלאכה האי ללו בטמאה כתיבי דהא כתיבי [ואכלן] לא תאכלוהו לחלב: **מי שאיסורו משום אכילה חלב** ז. ובשרה מותר טיהרתי לך יצאת זו שכולה אסורה משום כל תאכל טמא ואכתי אימא טריפה למה נאמרה כו': אלא האי **טריפה מיבעי לאיטוי חיה דס"ד מי שחלבה אסור כו' קמ"ל ה"ג**. ושינויא הוא לאיטוי חיה טהורה שמתה שחלבה טהור דס"ד [ואכלן] לא תאכלוהו כתיבי בהאי קרא מי שחלבו אסור ובשרו מותר טיהרתי לך חלבה מכלל נבילה אבל חיה שחלבה מותר כבשרה לענין נבילה נמי יטמא כבשרה קמ"ל טריפה כל שיש כנימו טריפה ואפילו חיה: ופרכינן **מ"ש טמאה**. ללא נפקא לן לטהר חלבה ממי מהאי קרא דרוק חלבה חלוק מבשרה ולא קרינא ז. ואכל לא תאכלוהו לחלב לחדיה שהרי הכל איסור: **חיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה**. לאיסורו ולא קרינא ציה ואכל לא תאכלוהו: ועוד. ממשמעוהא דקרא נמי מיקשה לן דלא בחלב חיה קאי דהא כתיבי ואכל לא תאכלוהו ולקמן [ע"כ] לפיני מניה כצרייתה כשמעתינן **חלב** ז. חיה נבילה לא טיהר מכלל טומאה: **טריפה לגופיה איצטריך**. לטהר חלב טריפה שמתה ולעולם טריפה חיה ודקאמרת הרי נבילה אמורה איצטריך סד"ה הואיל וטמאה אסורה מחיים וטריפה מחיים אסורה כו': **אי הכי**. טריפה דכתיבי גבי עוף נמי איצטריך לגופיה ולומר עוף ז. שמתה מטמא צבית הבליעה שלא תאמר כו': ועוד. גבי בהמה: **מי איכא למינף טריפה מטמאה רבא (כו')**. הסורה אמרה. גא הכתוב לומר לך יצא איסור כו' ומשום אכל לא תאכלוהו דסיפיה דקרא פירש צו נבילה וטריפה למיב צה האוכלו משום חלב ומשום נבילה ומשום טריפה שלא איסור חלבו וטריפה חלון על איסור חלב שקדם לכולם: **משום דמעמיא**. הילכך תמירא לחול על איסור חלב: ויצי **מאיר**. דאמר ז. עוף שחיטתו מטהרת **טריפתו** האי **טריפה**. דגבי עוף **שיא עבדי ליה**: **למעוטי שחיטה**

ואי עבדי ליה: **ולדאמתי לעיל (דק) סג**. מה טריפה ששויה צפנים כצמוך ילא השוטט עוף חולין צפנים כו': **טריפה אחינה כפיצ**. גבי נבילת עוף טהור וכל נפש אשר תאכל נבילה וטריפה באורח ובגר וכנס בגדיו ז. ויקרא ז. וחד לא יאכל נבילה וטריפה לטמאה צה (ש"ס): וע' רש"י: (ש"ס): א[ח"ל נבילה ועוד ארבעה מן שאיסורי משום חלב תאכל נבילה יצא עוף טמא כמש"כ גבי חלב נבילה דרממט בהמה טמאה אע"כ דלא מיידי (כ"ט): ד[ח"ל מצי כלי' (ש"ס): ז[ח"ל ללכות דאיסורו חל על איסורו גם גבי נבילה ולחיי עבד כו' (ג"ה): ב[ח"ל נבילה כתיב' אלא ולרבי"ש: א[י"א דרוק גרי' הקונטרס: ב[י"א דרוק חיה חלוקה מבשרה. ושרידיה אסרוך חיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה דשנייה מותרין הליכך לעיני טומאה מחייבא כבשרה (ש"ס): ב[ח"ל כתיב' שם שחיטת חלב:

האי נמי סיפוק ליה כו'. חלב טמאה תיפוק ליה נמי דמטמא דמאיכא מייתי לטהרה מהאי קרא דיעשה לכל מלאכה האי ללו בטמאה כתיבי דהא כתיבי [ואכלן] לא תאכלוהו לחלב: **מי שאיסורו משום אכילה חלב** ז. ובשרה מותר טיהרתי לך יצאת זו שכולה אסורה

הטאת העוף פרק שביעי זבחים

האי נמי תיפוק לי י' מוחלבי נבלה מי שאיסורו משום בל תאכל חלב נבלה יצאתה זו שאין איסורה משום בל תאכל [חלב נבלה] אלא משום טמא אלא האי טריפה מיבעי א[לאיטוי חיה סלקא דעתך אמינא מו שחלבה אסור ובשרה מותר יצאת זו שחלבה ובשרה מותר קמ"ל א"ל ז. מאי שנא בטמאה דאין חלבה חלוק מבשרה חיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה ועוד הכתיב י' ואכל לא תאכלוהו אלא אמר אב"י טריפה לגופיה איצטריך שלא תאמר הואיל וטמאה אסורה מחיים וטריפה אסורה מחיים מה בטמאה חלבה טמא אף טריפה חלבה טמא אי הכי האי נמי מיבעי ז. שלא תאמר הואיל ועוף טמא אסור ז. באכילה וטריפה אסורה באכילה מה עוף טמא אינו מטמא אף טריפה אינה מטמאה ועוד מו איכא למינף טריפה מטמאה חיה היתה לה שעת הכושר טריפה היתה לה שעת הכושר וכי תימא טריפה מבטן מאי איכא למימר בכינה מיהא איכא אלא אמר רבא ז. התורה אמרה י'בא איסור נבילה ויהול על איסור חלב דאיסור טריפה ויהול על איסור חלב וצריכי דאי אשמעינן נבילה משום דמטמאי אבל טריפה אימא לא ואי אשמעינן טריפה משום ז. דאיסורה מחיים אבל נבילה אימא לא צריכא ור"מ האי טריפה מאי עביד ליה מיבעי ליה למעוטי שחיטה שהיא לפניו חד למעוטי שחיטה שהיא לפניו וחד למעוטי עוף טמא ורבי יהודה מנבלה ז. נפקא ליה ורבי מאיר האי נבלה מאי עביד לה לשיעור ז. אכילה בכזית ותיפוק לי מקרא קמא מדאפקיה רחמנא בלשון אכילה חד ז. לשיעור אכילה בכזית וחד לשיעור אכילה פרם ס"ד אמינא הואיל וחדיש הוא יותר מכדי אכילה פרם נמי ליטמא קמ"ל ז. וחלב נבלה וחלב טרפה י'בחלב בהמה טהורה הכתוב מדבר אתה אומר בחלב בהמה טהורה הכתוב מדבר או אינו אלא בחלב בהמה טמאה אמרת ויהי מכלל שחוטא וטיהר מכלל חלב מה כשטיהר מכלל שחוטא בטהורה ולא בטמאה אף כשטיהר מכלל חלב בטהורה או כלך לדרך זו טיהר מכלל נבילה וטיהר מכלל חלב מה כשטיהר מכלל נבילה בטמאה ולא בטהורה אף כשטיהר מכלל חלב בטהורה אמרת

ע.

אל"א לאתויי חיה ז. כך גרס הקונטרס וקשה דמאי קפריך מ"ש טמאה כו' אדרבה משום דדמי לטמאה איצטריך קרא לאתויי ומאי פריך נמי ואכל ז. לא תאכלוהו אדרבה משום הכי איצטריך קרא טריפה דשמע כל שיש כנימו טריפה חלבה טהור ואפי' חיה ור"ת גרס אלא למעוטי חיה מאי טעמא מי שחלבה אסור וכו' וי"ג סד"ה ופריך אמאי איצטריך קרא לומר חלב חיה טמא מאי שנא טמאה כו' ז. ומינה קשה דטריפה לא משמע למעוטי אלא לרצוי כל שיש כנימה טריפה: **מה בטמאה חלבה טמא**. וכו' ז. מימא מה לטמאה שכן אין שחיטה מטהרתה תאמר לטריפה חיה תוכיח: **יבא איסור נבילה ויהול עף איסור חלב**. מימא ז. למאן דאית ליה איסור מוסיק למה ליה קראי וכי תימא מהכא יליף צעלמא שאני הכא דאיסור חלב קל הוא דהוה מכללו ולכן אחי איסור נבילה ומייל עליה: **ואי אשמעינן טריפה משום דאיסורא מחיים כו'**. תימא דכפ"צ דחולין (דף לו): עבדי ק"ו איפכל ומה מחיים אחי איסור טריפה ומייל לאיסור חלב נבילה דלאחר מיתה מצעיל ושם פירשמי: **וחד למעוטי עוף טמא**. הא דלא נפקא ליה לרבי מאיר מטמא דנפקא ליה לרבי יהודה משום ז. דר' מאיר לטעמיה א. דאית ליה איסור חל

על איסור: **ורבי מאיר האי נבילה מאי עביד ליה**. ואי"ת על כדריך צריך לכמוז נבילה דאי הוה כתיבי טריפה לא יאכל לטמאה צה ולא כתב נבילה אסן קל הוה אמנא טריפה בלא נבילה מטמאה ז. וי"ל כיון דכתיב ז. ויקרא ז. (והנפש) [וכל נפש חיה אשר תאכל נבילה חיה וטריפה מי שחלבו אסור ובשרו מותר טיהרה לך יצאה זו שכולה אסורה משום כל תאכל טמא ואכתי אימא שחב טריפה נפקא לן דלא מטמא מדאיצטריך למיכתב קרא לטמאה צה אלא אחרית נבילה לא יאכל דטומאה קרא ימיא הוא דהא כתיבי קרא אחרינא והנפש אשר תאכל נבילה וטריפה יכנס עבדו למה נאמר כו': אלא האי טריפה מביעי ליה לאיטוי חיה. שיא חלבה טהור אס נתגבלה וטריפה רביא שמע כל שיש כנימו טריפה: דתנאך דעוף אמעא. מי שחלבה חלוק מבשרה הוא דחלבה טהור יצאה זו שחלבה מותר כבשרה ומשמגבלה נמי יטמא חלבה כבשרה קמ"ל: ופרכינן היכי מניתי למימר דחלב חיה נבילה טהור, **מאי שנא טמאה**. לתמינן לעיל חלבה טמא: [ואין בו] חלב חלוק מבשרה. ולא קרינא ציה ואכל לא תאכלוהו אלא לחדיה שהרי הפכר אסור: חיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה לאיסורו ולא קרינא ציה ואכל לן תאכלוהו נפקא לן למעוטי חיה וטריפה שמתה ודקאמרת הרי נבילה אמורה איצטריך שלא תאמר וכו': אי הכי טריפה דכתיבי לומר עוף טריפה שמת מטמא צבית הליעש שלא תאמר כו': ועוד. גבי בהמה: **מי איכא למינף טריפה מטמאה רבא (כו')**. הסורה אמרה. גא הכתוב לומר לך יצא איסור כו' ומשום אכל לא תאכלוהו דסיפיה דקרא פירש צו נבילה וטריפה למיב צה האוכלו משום חלב ומשום נבילה ומשום טריפה שלא איסור חלבו וטריפה חלון על איסור חלב שקדם לכולם: **משום דמעמיא**. הילכך תמירא לחול על איסור חלב: ויצי **מאיר**. דאמר ז. עוף שחיטתו מטהרת **טריפתו** האי **טריפה**. דגבי עוף **שיא עבדי ליה**: **למעוטי שחיטה**

ואי עבדי ליה: **ולדאמתי לעיל (דק) סג**. מה טריפה ששויה צפנים כצמוך ילא השוטט עוף חולין צפנים כו': **טריפה אחינה כפיצ**. גבי נבילת עוף טהור וכל נפש אשר תאכל נבילה וטריפה באורח ובגר וכנס בגדיו ז. ויקרא ז. וחד לא יאכל נבילה וטריפה לטמאה צה (ש"ס): וע' רש"י: (ש"ס): א[ח"ל נבילה ועוד ארבעה מן שאיסורי משום חלב תאכל נבילה יצא עוף טמא כמש"כ גבי חלב נבילה דרממט בהמה טמאה אע"כ דלא מיידי (כ"ט): ד[ח"ל מצי כלי' (ש"ס): ז[ח"ל ללכות דאיסורו חל על איסורו גם גבי נבילה ולחיי עבד כו' (ג"ה): ב[ח"ל נבילה כתיב' אלא ולרבי"ש: א[י"א דרוק גרי' הקונטרס: ב[י"א דרוק חיה חלוקה מבשרה. ושרידיה אסרוך חיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה דשנייה מותרין הליכך לעיני טומאה מחייבא כבשרה (ש"ס): ב[ח"ל כתיב' שם שחיטת חלב:

האי נמי סיפוק ליה כו'. חלב טמאה תיפוק ליה נמי דמטמא דמאיכא מייתי לטהרה מהאי קרא דיעשה לכל מלאכה האי ללו בטמאה כתיבי דהא כתיבי [ואכלן] לא תאכלוהו לחלב מ: **מי שאיסורו משום אכילה חלב** ז. ובשרה מותר טיהרתי לך יצאת זו שכולה אסורה משום כל תאכל טמא ואכתי אימא טריפה למה נאמרה כו': אלא האי **טריפה מיבעי לאיטוי חיה דס"ד מי שחלבה אסור כו' קמ"ל ה"ג**. ושינויא הוא לאיטוי חיה טהורה שמתה שחלבה טהור דס"ד [ואכלן] לא תאכלוהו כתיבי בהאי קרא מי שחלבו אסור ובשרו מותר טיהרתי לך חלבה מכלל נבילה אבל חיה שחלבה מותר כבשרה לענין נבילה נמי יטמא כבשרה קמ"ל טריפה כל שיש כנימו טריפה ואפילו חיה: ופרכינן **מ"ש טמאה**. ללא נפקא לן לטהר חלב טריפה שמתה ולעולם טריפה חיה ודקאמרת הרי נבילה אמורה איצטריך שלא תאמר וכו': אי הכי טריפה דכתיבי גבי עוף נמי איצטריך לגופיה ולומר עוף ז. שמתה מטמא צבית הבליעה שלא תאמר כו': ועוד. גבי בהמה: **מי איכא למינף טריפה מטמאה רבא (כו')**. הסורה אמרה. גא הכתוב לומר לך יצא איסור כו' ומשום אכל לא תאכלוהו דסיפיה דקרא פירש צו נבילה וטריפה למיב צה האוכלו משום חלב ומשום נבילה ומשום טריפה שלא איסור חלבו וטריפה חלון על איסור חלב שקדם לכולם: **משום דמעמיא**. הילכך תמירא לחול על איסור חלב: ויצי **מאיר**. דאמר ז. עוף שחיטתו מטהרת **טריפתו** האי **טריפה**. דגבי עוף **שיא עבדי ליה**: **למעוטי שחיטה**

ואי עבדי ליה: **ולדאמתי לעיל (דק) סג**. מה טריפה ששויה צפנים כצמוך ילא השוטט עוף חולין צפנים כו': **טריפה אחינה כפיצ**. גבי נבילת עוף טהור וכל נפש אשר תאכל נבילה וטריפה באורח ובגר וכנס בגדיו ז. ויקרא ז. וחד לא יאכל נבילה וטריפה לטמאה צה (ש"ס): וע' רש"י: (ש"ס): א[ח"ל נבילה ועוד ארבעה מן שאיסורי משום חלב תאכל נבילה יצא עוף טמא כמש"כ גבי חלב נבילה דרממט בהמה טמאה אע"כ דלא מיידי (כ"ט): ד[ח"ל מצי כלי' (ש"ס): ז[ח"ל ללכות דאיסורו חל על איסורו גם גבי נבילה ולחיי עבד כו' (ג"ה): ב[ח"ל נבילה כתיב' אלא ולרבי"ש: א[י"א דרוק גרי' הקונטרס: ב[י"א דרוק חיה חלוקה מבשרה. ושרידיה אסרוך חיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה דשנייה מותרין הליכך לעיני טומאה מחייבא כבשרה (ש"ס): ב[ח"ל כתיב' שם שחיטת חלב:

האי נמי סיפוק ליה כו'. חלב טמאה תיפוק ליה נמי דמטמא דמאיכא מייתי לטהרה מהאי קרא דיעשה לכל מלאכה האי ללו בטמאה כתיבי דהא כתיבי [ואכלן] לא תאכלוהו לחלב מ: **מי שאיסורו משום אכילה חלב** ז. ובשרה מותר טיהרתי לך יצאת זו שכולה אסורה משום כל תאכל טמא ואכתי אימא טריפה למה נאמרה כו': אלא האי **טריפה מיבעי לאיטוי חיה דס"ד מי שחלבה אסור כו' קמ"ל ה"ג**. ושינויא הוא לאיטוי חיה טהורה שמתה שחלבה טהור דס"ד [ואכלן] לא תאכלוהו כתיבי בהאי קרא מי שחלבו אסור ובשרו מותר טיהרתי לך חלבה מכלל נבילה אבל חיה שחלבה מותר כבשרה לענין נבילה נמי יטמא כבשרה קמ"ל טריפה כל שיש כנימו טריפה ואפילו חיה: ופרכינן **מ"ש טמאה**. ללא נפקא לן לטהר חלב טריפה שמתה ולעולם טריפה חיה ודקאמרת הרי נבילה אמורה איצטריך שלא תאמר וכו': אי הכי טריפה דכתיבי גבי עוף נמי איצטריך לגופיה ולומר עוף ז. שמתה מטמא צבית הבליעה שלא תאמר כו': ועוד. גבי בהמה: **מי איכא למינף טריפה מטמאה רבא (כו')**. הסורה אמרה. גא הכתוב לומר לך יצא איסור כו' ומשום אכל לא תאכלוהו דסיפיה דקרא פירש צו נבילה וטריפה למיב צה האוכלו משום חלב ומשום נבילה ומשום טריפה שלא איסור חלבו וטריפה חלון על איסור חלב שקדם לכולם: **משום דמעמיא**. הילכך תמירא לחול על איסור חלב: ויצי **מאיר**. דאמר ז. עוף שחיטתו מטהרת **טריפתו** האי **טריפה**. דגבי עוף **שיא עבדי ליה**: **למעוטי שחיטה**

ואי עבדי ליה: **ולדאמתי לעיל (דק) סג**. מה טריפה ששויה צפנים כצמוך ילא השוטט עוף חולין צפנים כו': **טריפה אחינה כפיצ**. גבי נבילת עוף טהור וכל נפש אשר תאכל נבילה וטריפה באורח ובגר וכנס בגדיו ז. ויקרא ז. וחד לא יאכל נבילה וטריפה לטמאה צה (ש"ס): וע' רש"י: (ש"ס): א[ח"ל נבילה ועוד ארבעה מן שאיסורי משום חלב תאכל נבילה יצא עוף טמא כמש"כ גבי חלב נבילה דרממט בהמה טמאה אע"כ דלא מיידי (כ"ט): ד[ח"ל מצי כלי' (ש"ס): ז[ח"ל ללכות דאיסורו חל על איסורו גם גבי נבילה ולחיי עבד כו' (ג"ה): ב[ח"ל נבילה כתיב' אלא ולרבי"ש: א[י"א דרוק גרי' הקונטרס: ב[י"א דרוק חיה חלוקה מבשרה. ושרידיה אסרוך חיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה דשנייה מותרין הליכך לעיני טומאה מחייבא כבשרה (ש"ס): ב[ח"ל כתיב' שם שחיטת חלב:

האי נמי סיפוק ליה כו'. חלב טמאה תיפוק ליה נמי דמטמא דמאיכא מייתי לטהרה מהאי קרא דיעשה לכל מלאכה האי ללו בטמאה כתיבי דהא כתיבי [ואכלן] לא תאכלוהו לחלב מ: **מי שאיסורו משום אכילה חלב** ז. ובשרה מותר טיהרתי לך יצאת זו שכולה אסורה משום כל תאכל טמא ואכתי אימא טריפה למה נאמרה כו': אלא האי **טריפה מיבעי לאיטוי חיה דס"ד מי שחלבה אסור כו' קמ"ל ה"ג**. ושינויא הוא לאיטוי חיה טהורה שמתה שחלבה טהור דס"ד [ואכלן] לא תאכלוהו כתיבי בהאי קרא מי שחלבו אסור ובשרו מותר טיהרתי לך חלבה מכלל נבילה אבל חיה שחלבה מותר כבשרה לענין נבילה נמי יטמא כבשרה קמ"ל טריפה כל שיש כנימו טריפה ואפילו חיה: ופרכינן **מ"ש טמאה**. ללא נפקא לן לטהר חלב טריפה שמתה ולעולם טריפה חיה ודקאמרת הרי נבילה אמורה איצטריך שלא תאמר וכו': אי הכי טריפה דכתיבי גבי עוף נמי איצטריך לגופיה ולומר עוף ז. שמתה מטמא צבית הבליעה שלא תאמר כו': ועוד. גבי בהמה: **מי איכא למינף טריפה מטמאה רבא (כו')**. הסורה אמרה. גא הכתוב לומר לך יצא איסור כו' ומשום אכל לא תאכלוהו דסיפיה דקרא פירש צו נבילה וטריפה למיב צה האוכלו משום חלב ומשום נבילה ומשום טריפה שלא איסור חלבו וטריפה חלון על איסור חלב שקדם לכולם: **משום דמעמיא**. הילכך תמירא לחול על איסור חלב: ויצי **מאיר**. דאמר ז. עוף שחיטתו מטהרת **טריפתו** האי **טריפה**. דגבי עוף **שיא עבדי ליה**: **למעוטי שחיטה**

חלבה טמאה וטריפה מי שחלבו אסור ובשרו מותר

חלבה טהורה וטריפה מי שחלבו אסור ובשרו מותר

חלבה טהורה וטריפה מי שחלבו אסור ובשרו מותר

חלבה טהורה וטריפה מי שחלבו אסור ובשרו מותר

חלבה טהורה וטריפה מי שחלבו אסור ובשרו מותר

חלבה טהורה וטריפה מי שחלבו אסור ובשרו מותר

חלבה טהורה וטריפה מי שחלבו אסור ובשרו מותר

חלבה טהורה וטריפה מי שחלבו אסור ובשרו מותר

חלבה טהורה וטריפה מי שחלבו אסור ובשרו מותר